

داشته است و به موجب آن چنانچه مال التجاره یکی از صاحبان کالا در کشتی متعاقب وقوع خطر به دریا ریخته می شد، کلیه صاحبان کالا و کشتی می باستی در جبران خسارت وی شرکت می نمودند.

برخی از محققان نیز وام دریایی (BOTTOMRY BONDS) را که سابقه آن به قرن ششم میلادی می رسد نوعی بیمه دانسته اند. در وام دریایی وام دهنده وامی با بهره سنگین به وام گیرنده (صاحب کالا) پرداخت می نمود. باز پرداخت این وام منوط به سالم رسیدن کشتی و کالا به مقصد بود، در صورتی که کشتی و کالا به علت بروز خطرات دریا از بین می رفت وام گیرنده الزامی به تسویه وام نداشت. البته روش اجرای وام دریایی بر عکس بیمه های باربری امروز بود، یعنی ابتدا وام دهنده ارزش کالا را به وام گیرنده پرداخت می کرد و اگر کالا سالم به مقصد می رسید وام گیرنده اصل و بهره وام را به وی مسترد می نمود، در حالیکه در بیمه های باربری ابتدا حق بیمه به بیمه گر پرداخت می شود سپس چنانچه کالا در اثر وقوع خطرات بیمه شده نایاب شود بیمه گر ارزش کالا را به بیمه گزار پرداخت می نماید.

پیشرفت فناوری، ساخت وسایل حمل و نقل جدید و گسترش تجارت بین الملل موجب تغییرات شگرفی در قوانین، کنوانسیون های بین المللی و بیمه های حمل و نقل کالا شده است.

هر چند ساخت کشتیهای جدید مثل کشتیهای رو رو، کانتینر بر و پاناما کس واستفاده از تجهیزات ناوی بر پیشرفتی در این کشتیها، ارتقاء مدیریت دریانوردی و استفاده از وسایل جدید بارگیری، تخلیه و جابجایی کالا در بنادر و گمرکات موجب کاهش

نقش و اهمیت بیمه های باربری

در

تجارت جهانی

بیمه باربری قدیمترین رشته بازرگانی است. شاید بتوان منشاء بیمه باربری را به خسارت همگانی (GENERAL AVERAGE) نسبت داد که قرن ها، قبل از میلاد مسیح وجود

است، بخصوص در موارد اعلام خسارت همگانی و عملیات نجات (SALVAGE) بیمه‌گران کالا ارتباط مستقیمی با اشخاص و مراجع مختلف در کشورهای دیگر (از قبیل شرکتهای حمل و نقل، مقامات بندری، بانکها، فروشنده‌گان کالا، و کلا و) خواهد داشت، در این موقع ارائه تضمین‌های لازم بوسیله بیمه‌گران موجب می‌گردد تا محمولات بیمه‌گزاران به موقع در مقصد به آنان تحویل گردد و این موضوع یکی از ویژگیهای خاص این رشته از بیمه است.

معمولًا اشخاص ذیربط در معاملات بین‌الملل (مثل خریدار، فروشنده، بانکها و شرکتهای حمل و نقل) دارای ملیتهای مختلف هستند و هر یک تابع قوانین کشور خود می‌باشد. با توجه به تعارض قوانین کشورها برای ایجاد اطمینان خاطر و وحدت رویه در معاملات بین‌الملل تا کنون مقررات متحده‌الشكل و کنوانسیونهای بین‌المللی متعددی جهت سهولت انجام معاملات بین‌المللی و حفظ حقوق طرفین معاملات تدوین شده است. مثل UCP ۵۰۰ برای اعتبارات اسنادی، اینکوترامز ۱۹۹۰ در مورد اصطلاحات بازرگانی بین‌الملل، کنوانسیون لاهه در خصوص حمل و نقل دریایی و کنوانسیون CMR در حمل و نقل بین‌الملل زمینی. در مورد بیمه‌های باربری اولین بار در سال ۱۹۱۲ در بازار بیمه لندن شرایط متحده‌الشكلی منتشر گردید، این شرایط چند بار اصلاح شد. آخرین اصلاح این شرایط در سال ۱۹۶۳ انجام شد و همین شرایط تحت عنوان *ALL RISK W.A F.P.A* تو پایان سال ۱۹۷۵ در کشور ما رایج بود.

در سال ۱۹۸۲ شرایط جدیدی موسوم به شرایط A، B، C در بازار بیمه لندن انتشار یافت که هم اکنون در اکثر کشورهای دنیا منجمله کشور ما بیمه‌نامه‌های باربری براساس این شرایط صادر می‌شود.

والسلام

خطرات حمل و نقل گردیده است ولی با توجه به مدت نسبتاً طولانی حمل و نقل بخصوص حملهای دریایی و زمینی در معرض خسارات متعددی قرار دارند. به همین دلیل در حال حاضر کمتر صاحب کالایی بدون پوشش بیمه حمل و نقل کالا مبادرت به حمل کالا می‌نماید و اکثر بانکها، گشايش اعتبار اسنادی را منوط به تهیه بیمه‌نامه باربری می‌نمایند. می‌توان گفت کلیه کالاهایی که در جهان از طریق دریا، هوا و خشکی حمل می‌شوند تحت پوشش این نوع بیمه می‌باشند.

اگر به حجم زیاد کالاهای وارداتی و صادراتی کشورهای جهان توجه شود، اهمیت بیمه‌های باربری بیشتر نمایان می‌گردد. در کشور ما به موجب مقررات جاری، کلیه واردکنندگان کالا ملزم می‌باشند هنگام گشايش اعتبار اسنادی در ایران بیمه‌نامه باربری صادره توسط یکی از شرکتهای بیمه کشور را به بانک گشاينده اعتبار ارائه نمایند.

بر اساس آمارهای موجود، کل حق بیمه رشته بیمه باربری کشور در سال ۱۳۷۵ حدود ۲۱۷ میلیارد ریال بوده است و کل پرتفوی صنعت بیمه کشور در همین سال حدود ۱۴۵ میلیارد ریال می‌باشد. بنابراین سهم حق بیمه رشته باربری حدود ۱/۴ درصد از کل پرتفوی صنعت بیمه کشور است. بیمه باربری موجب می‌گردد تافروشنده‌گان و خریداران کالا و بانکها بدون هراس از خطرات حمل و نقل به تجارت پردازند که این امر خود عامل شکوفایی اقتصاد کشور و توسعه حمل و نقل بین‌الملل و داخلی است.

به عقیده بسیاری از صاحبنظران با توجه به ارتباط نزدیک بیمه‌های حمل و نقل کالا با قوانین و کنوانسیون‌های حمل و نقل، مقررات اعتبار اسنادی، تجارت بین‌الملل، مقررات گمرکی و لزوم آشنایی بیمه‌گران با خصوصیات انواع کالاهای تجاری، بیمه حمل و نقل کالا پیچیده‌ترین رشته بازرگانی

